

Andrzej Korycki, Horror szanty (Magda)

Trójka wiała, jacht przy kei stał,
Ale lało - mówię wam!
Spać w ogóle się nie chciało,
A Mietek opowiadał nam.
Nagle zbladł i rzecze: "Chłopcy,
Wam przestrozę teraz dam:
Było to dwa dni po ślubie mym,
Boże!... Ja to szczęście mam."

Ref.:

Magda, Magda, czemuś raz nie posłuchała,
Lecz jak zwykle ugasiłaś męża bunt?
Powiedz Magda, czyś Ty zapomniała,
Że na dwudziestu metrach trudno złapać grunt?
Mówi do mnie: "Mietuś, wiesz co?
Dziś będziem pływać łajbą twą."
Mówię: "Madziu, wiatru nie ma."
Patrzę, a ona wznosi dłoń.
Więc ja: "Dobrze Magda, ależ t...ak"
I na keję idę z nią.
A wtem jakieś złe przeczucie
Myśli mych zmaćiło toń.
"Maczek" jednoosobowy był,
Ech, konstruktor płakałby.
No bo wszedłem - ja i Madzia ma -
To tak jak osoby trzy.
"Dmuchał Mietuś, w żagle, dmuchał,
Ja chcę pływać, pędem żyć!"
"Ty chcesz pływać?" - pomyślałem -
"To cholero przestań tyć!"
Nagle oko Magdy "mig i mryg".
Co jej? - zastanawiam się.
Instynktownie łapię pagaj,
Grzecznie pytam: "Co Ci jest?"
Żony drżąca ręka szuka mnie.
Myślę - O! Magdusi źle.
Nagle słyszę szept namiętny:
"Puść ten kij, obejmij mnie."
"Mak" się chwieje, ja tak myślę już -
Wlezie w kapok, czy też nie?
Wtem słoneczko zaświeciło,
Patrzę - No, opala się!
Nagle Magda zapragnęła ma
Zwilżyć w wodzie nóżkę swą.
Ja zdążyłem tylko krzyknąć:
"Nie wychylaj nogi, bo..."
Mietek przerwał...
Spojrzał po nas...
Otarł spływającą łzę
I na koniec tak powiedział:
"Jednak - nie zmieściła się..."